

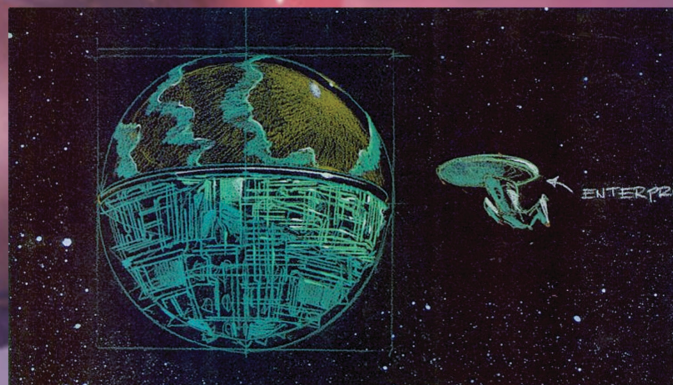
Jaký byl CzechTREK3?

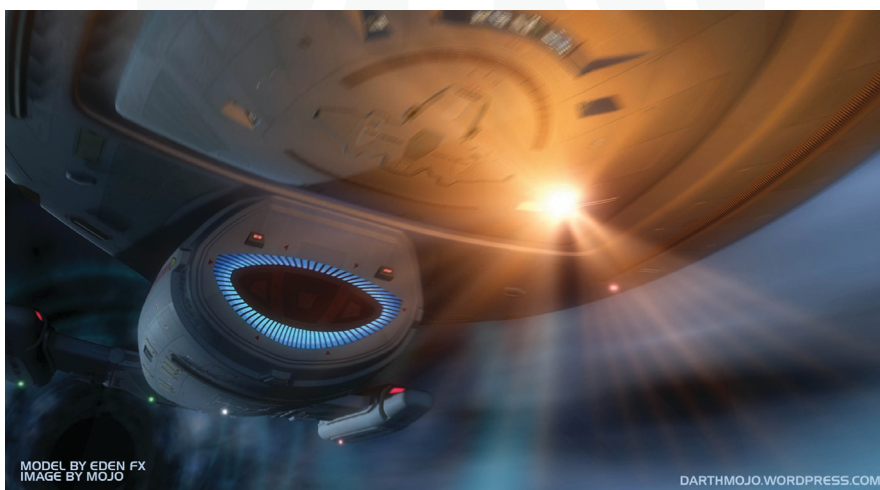

Mise v Dolní Lutyni

Design borgských lodí

Full spread

Vážení a milí čtenáři,

za poslední dva měsíce se nám zejména urodil vcelku slušný počet akcí všeho druhu - jednak jsme zorganizovali dvě mise, jednak proběhl slovenský Instrocon, o kterém si můžete v tomto čísle přečíst. Zejména se ale konal třetí ročník Star Trek akce s nápaditým jménem CzechTREK a pokud jste ho letos zmeškali, měl by vám přijít vhod rozsáhlý report. Na tom se letos krom promítání druhého ST filmu s přízviskem Khanův hněv besedovalo s dabérkou borgské královny, paní Zuzanou Slavíkovou, předváděly se uniformy všeho druhu, tančilo se, hlavně jsme si ale poslechli pár zajímavých věcí od Denise Crosby, představitelky Tashi Yarové z TNG, která nás navštívila.

Když pomineme proběhlé akce, můžete si v tomto čísle přečíst recenzi Teorie strun, nové u nás prodávané Star Trek knihy, o které se říká, že je "tak dobrá, že se v ní Star Trek ztrácí". Je to pravda? To zjistíte.

V minulém čísle jste si mohli přečíst něco málo o animovaném Star Treku, který letos slaví životní jubileum - nyní nabízíme pohled z druhé strany: mám na mysli článek upozorňující na nedostatky animované série (vše ale s humorem).

Článků je v tomto čísle samozřejmě větší počet, k jejich úplnému výpisu však neslouží úvodník, ale obsah, proto už upozorním jen na jeden článek a sice "Subspace pro děti" - nebojte se, i dospělí by se měli dobře pobavit. :)

Za celou redakci scifi klubu Subspace vám tedy přeji příjemné čtení a strávení dalších dvou měsíců.

Za redakci fanklubu Subspace,

Korax

Obsah čísla

Vážení a milí čtenáři	3
Novinky	4
Mise v Dolní Lutyni	5
Toerie strun - Koheze	8
Jak si Animovaná série (po)změnila Star Trek	9
Rychlovlakem na CzechTREK3	10
Comixsalón - Istrocon 2008	14
Tak a jsem mezi vámi	15
Subspace pro děti	16
Nadílka ze Subprostoru	16
Star Trek na Koprconu	17
Design borgských lodí	18
How I Met Your Mother	19

Koheze [8]

CzechTREK3 [10]

Novinky

Je tady další číslo a s ním nový úvod. Někteří považují přelom prázdnin za okurkovou sezónu, což se ovšem o sci-fi scéně v ČR říct nedá.

Hned na začátku srpna mnozí z nás prožili příjemný víkend v malé osadě Budeč, kousek od Plzně, na **chatě u Johansonu**. Počasí nám přálo a myslím, že se všichni dobře bavili. Reportáž se do tohoto čísla už nedostala, ale určitě si ji budete moci přečíst v některém z dalších čísel.

V polovině srpna se uskutečnila již druhá společná **Mise klubů Subspace a CZ Kontinuum** v Dolní Lutyni. I přesto, že nám počasí moc nepřálo, bylo nám poskutnuto vysloveně rodinné zázemí u Alasky.

První zářijový týden proběhla další **Subspace Mise** kde jsme neváhali využít vydařené soboty a vyrazili do parku, kde se nám podařilo natočit klip na CzechTREK 3 pro naši diskuzi s dabéry.

Září bylo velmi nabitě. Další akcí byl bratislavský **Istrocon**, kde bylo mimo sci-fi k vidění taky spousta mangy a anime, prostě komix. Mám odtamtud pár pěkných fotek pěkných slečen v kostýmech :-).

Poslední akcí v měsíci září, ale rozhodně ne poslední co do zábavy a kvality, byl již třetí ročník CzechTREKu. Program byl pojat trochu jinak než minulé ročníky a Denise Crosby nám navíc připravovala jedno překvapení za druhým. Víc ale v reportáži.

Na měsíc říjen (19. října) se navíc chystá setkání s Arminem Shimmermanem, představitelem Quarka, jeho dabérem Zdeňkem Burešem a Kitty Swink, která v seriálu DS9 ztvárnila postavu bajoranské ministryně Rozahn.

Ted' už mi nezbývá, než vám popřát příjemné čtení.

Wesley

Vpřed! Součástí mise v Dolní Lutyni byl i výlet za kulturou :)

Mise v Dolní Lutyni

Náš klub sa naozaj rád kamaráti, čo sme využili tieto prázdniny, keď sme sa stretli s členmi ostatných Star Trek klubov. Keďže niektorí precestovali väčšiu diaľku, trvala misia namiesto jedného až tri dni.

Pátek a sobota

V piatok ako prví do Ostravy rýchlikom dorazili Samuel, Kawalski a praotec Trekkie, pretože boli zvedaví aj na mesto. Milá povinnosť previesť ich pripadla mne, teda naozaj „miestnemu“ človeku. Z mojej domácej úlohy a učenia sa pamätihodností mesta nakoniec nebolo nič, pretože z pôvodných troch hodín na prehliadku, zostala po meškaní vlaku a obede sotva polovica. Behať nebol čas, preto sme si pozreli všetko na jednom mieste, na výstave miniatúr svetových stavieb Miniuni. Kde inde sa Pražáci môžu odfotografovať pred pražskou radnicou s orlojom a nebyť pritom v Prahe?

Pri presune k miestu stretnutia, čajovni Lapalála, sme sa prešli mestom, a keď

som sa náhodou nezakecala o niečom celkom inom, padlo aspoň meno budovy, okolo ktorej sme prechádzali. Počasie nám stále viac hrozilo dažďom a kým sme v čajovni čakali na ďalších účastníkov a odvoz, spustil sa naozaj solídny dážď. K Alasákovej rodine, ktorá mala tú odvahu ubytovať vo vlastnom dome okolo pätnásť scifistov, sme došli ako zmoknuté sliepky.

**Nechce
niekdo
vzbudit
Praotce?**

Zvyšok večera bol voľný program. Zoznámenie sa s domácimi. Čakanie na zvyšných účastníkov misie, ktorí postupne prichádzali väčšinou vlastným povozom. Hranie hier všetkého druhu. Pokec medzi tými, čo si ukoristili miesta v obývačke na sedačke. Hladkanie domácich zvierat, konkrétne dvoch psov a dvoch mačiek, ovečky do domu bohužiaľ nepustili. Prezeranie hromady fotografií z doby, keď bol veľký domáci pes ešte malým domácim psom. Niektorí tuším aj jedli, ale určite sa pili veci s alkoholom aj bez. A ostatní priami účastníci si určite spomenú na ten zvyšok, na ktorý som ja zabudla.

Keď sme sa s manželom už dočkali aj posledného účastníka, Johansona

s dvojitým dámskym doprovodom a zvitáli sa, zas sme sa rozlúčili a vrátili sa do Ostravy do vlastnej postele ako jedni z mála. Mimoostrováci spali na povale v dome, teda okrem Johansona, ktorý sa rozložil v záhrade v stane, čím spôsobil domácim škodu v podobe vyležanej trávy.

Víno, ženy, zpěv... CENZURA... chi :)

Druhý deň ráno začal miernym chaosom pri zbieraní našej početnej skupiny. Telefonáty medzi Ostravou a Dolnou Lutyní najprv hovorili o presune Ostravskej časti späť k Alasákovej rodine, nakoniec sa to však celé obrátilo. Naozaj som nevedela, či sa tešiť, keď som sa dozvedela, že do hodiny budú pred naším panelákom všetci. Nakoniec ale zostali naozaj iba pred panelákom.

Kým sme sa nakladali do nášho auta, Rebeka s Koraxom kamsi zmizli. Po chvíli sa vynorili s domácich potrieb so širokými úsmevmi na tvári a rolkou žltej stužky a nožnicami v rukách. Ďalšie minúty teda patrili zdobeniu ôsmich áut, aby sme sa cestou poznali. Aj tak

Je libo dezert? Jeden z dortů

sme sa roztratil na prvej svetelnej križovatke, ale do miesta určenia zámku v Hradci nad Moravicí sme nakoniec dorazili všetci. Znova bol chvíľu chaos so zgrupovaním a počítaním účastníkov prehliadky. Keďže nikto nedokázal presne spočítať, koľko kúpiť vstupeniek pre dokopy dvadsaťdva ľudí, z toho devätnásť dospelých, dve deti, jedno batola, troch študentov a mínus Johanson a jeho sprievod, ktorí sa rozhodli ísť na inú prehliadku, začalo sa individuálne nakupovanie.

Zámkom nás sprevádzal milý mladý sprievodca v uniforme vojaka napoleonských vojen, ktorý si musel na chvíľu sadnúť a rozdychať, že sa mu na prehliadku prišiel scifiklub. Našťastie sa mu to podarilo a mohli sme pokračovať. Najväčší úspech mali dlaždice zdobené erbmi a veľký jedálenský stôl, na ktorý by sa určite v pohode vošla celá dosková hra World of Warcraft. Hviezdičky v kaplnke, ktorých má byť údajne toľko ako dní v roku sme nestihli spočítať. Nakoniec sme si s okostýmovaným chlapíkom urobili hromadnú fotografiu, a potom nás už vypustil von do záhrady okolo zámku. Tam bolo tiež čo obzerať, ale hlavne účastníci výletu fotografovali účastníčky výletu, takže trvalo pomerne dlho, kým sme sa dostali späť k autám. Začal druhý strategický presun, teraz

smer Dolní Lutyně. Troji rôznymi cestami s medzizastávkou sme sa asi po hodine všetci znova zišli a vystriedali sa pri kuchynskom stole pri chutnom guláši, ktorý nám pripravila pani domáca.

Ako ďalší bod programu sme stanovili hromadnú gratuláciu oslávencom.

Oběd v Pandě Pro nás snad už povinnost

Nahnali sme naše zhromaždenie do, v tej chvíli príliš maličkej, obývačky a po formálnych gratuláciách júlovým a augustovým oslávencom: Arwethovi, Ondrovi, Darellovi a Katkemk, našťastie bez piesme Happy Birthday, sme sa vrhli na torty ako kobyľky. A kto ešte stále nebol plný, toho čakal vonku gril a na ňom všetko, čo sa dá tepelne upravovať. Teda okrem ovečiek. Celú túto hostinu sme znova zapili vínom, tentoraz Tokajským a pokračoval voľný program podobný tomu z predošlého večera.

Večer sme zakončili malou oslavou pol roka od založenia klubu, čo Korax dokázal premietnutím bohatej obrazovej dokumentácie z takmer všetkých akcií a misií. Len fotografie z tej júrovej sa niekam stratili. No a keďže už bolo po polnoci, vrátili sme sa s Darelom znova domov a ostatní si zrejme ešte tú noc aj zaliezli do spacákov, keďže ich ďalší deň čakal ešte program. Toho sme sa ale s Darelom nezúčastnili, pretože sme mali iný program, takže o nedeli informuje kolega Mirex. Len malý postreh: keď v nedeľu odišli poslední účastníci, susedia sa našich hostiteľov pýtali, koho zo svojich detí ženíli alebo vydávali, keďže bol plný dom ľudí.

Neděle

Do neděle se kluby probudily ve sníženém počtu – už v sobotu navečer nás museli opustit Beka, Arweth a Ondro, Oriana s Darellem, Skreek, Axiom, s Thestral a manželkou i Crusher s na krátce se objevivší Kamilkou (od

níž měl mimochodem Crusher díky mému sveřepému naléhání při sobotním steakování přislíbeno, že porodí-li v očekávaném termínu 19. září, měl Cruher „dovoleno“ přijet o den později oslavit to na CzechTREK). I v omezenějším kruhu ale stále neděle za to – koneckonců, závěr patří vždy mistrům.

Čekání na další chod Zase diskutujeme o koninách... :D

Probudil jsem se kolem osmé jako první a z pochrupující půdy se vydal směr koupelna a jídlo. To bych ovšem nesměl mít ten úžasný nápad podívat se nejdřív ven na dvorek na psa Huberta. Maxipsisko bylo tak rádo, že vidí znovu člověka, kterého zná sotva 24 hodin, že se - položené na hřbetu s packami nahoru - nechalo hladit dobrou čtvrt hodinu. Při této

Mám leolu... Alasak nevzdává boj

činnosti jsem pochopil, jak moudré bylo nechat nejimpozantnějšího zástupce Alaskovic rodinné ZOO ráno mimo domek...

K mému ranním obžerství v kuchyni se postupně připojovali další členové Mise, a probíralo se vše možné i nemožné; dovoluji si odhadnout, že i na ten Star Trek možná nakonec došlo :-). Kolem desáté se už u jídelního stolu vystřídali všichni a začal se řešit nedělní program. Jelikož se venku docela umoudřilo počasí, byla Wesleyem navržena „outdoorová aktivita“ výletu na Landek, která byla vzápětí většinou schválena.

Po sbalení našich věcí následovalo rozloučení se s Alaskovou rodinou v Dolní Lutyni – tou, která s námi nepokračovala dále. Zejména mamince, „paní Alaskové“, patří náš nehynoucí dík. Vzorně se o naši tlupu tři dny starala, zatímco tato jí systematicky rozbouřovala rodinný klid :-). Takže ještě jednou, i touhle cestou, neskutečné díky! Bohužel s námi dále nepokračoval Korax, jehož odvály povinnosti, ani Johanson se svým doprovodem, Evičkou a Evičkou, kteří taktéž zvolili jiný program. Na rozdíl od osmi aut ze soboty se tak na Landek vypravili jen auta tři.

Zalez! Mirex se zjevně rozhodl vše sledovat z nejbezpečnějšího úkrytu v okolí...

Landek – úžasné místo. Místo lovců mamutů (kteří jako první na světě používali černé uhlí k udržení svých ohňů), avšak hlavně hornické muzeum. Bývalý důl Anselm a 250 metrů důlních štol bylo silné lákadlo. Nejprve naše tlupa zašla do volně přístupné volné expozice šatny horníků. Depresivně působící místo, plné tmavých visících šatů nad našimi

hlavami, se spoustu řetězů kolem, by bylo ideální pro natáčení horroru. Samuel nevím proč můj návrh, aby se zde odehrával druhý díl jejich fanfilmu „M1:2“ nevzal s pochopením. Po vyblbnutí některých jedinců v dětských vláčcích (což třeba vzhledem k mé a T´Reelově konstituci byly obdivuhodné výkony) se už fářalo pod zem.

Skoro hodinová prohlídka důlních šachet byla nadmíru zajímavá, zvláště pro člověka, který takovou věc viděl poprvé v životě (a pro člověka, v podobě mé maličkosti, který trpí lehčí klaustrofobií). Průvodce vepředu nebyl sice vůbec slyšet, ale my se dostatečně zabavili sami. V pravé důlní tmě jsem si sice nesáhl na permoníka, jak bylo slibováno, ale (tuším) na kawalského, ale nemusí pršet, stačí když kape, že...

Po prohlídce šachet nás opustili Praotec „Zakladatel“ Trekkie a kawalski, neboť odjízďeli „pindou“ do Prahy. Byli tedy odvezeni na ostravské nádraží, přičemž zbytek skupiny pokračoval návštěvou muzea báňského záchranného sboru a jeho techniky. Prohlídka byla hodně zajímavá, ale zlatý hřeb měl teprve přijít.

neustále poštuchoval Uran), což Wesley zvesela fotil, ale nakonec jsem úspěšně po břiše do finiše dolezl. Ovšem 18 kilovou výstroj, jakou k tomu mají opravdoví záchranáři, bych k tomu opravdu vláčet nechtěl.

Skupinovka z výletu za kulturou vedeného nezvyklým průvodcem

Po dostatečném vyblbnutí v rourách jsme zamířili k inscenovanému pravěkému obydlí včetně jednoho mamuta. Tady jsme se ale zdrželi jen velmi krátce, protože kručení žaludku se projevovalo snad u všech. A proto hurá do Ostravy a do osvědčené čínské restaurace Panda.

Následovaly pravé lukulské hody, jež daly popustit brzdě špatně skrývaného obžerství všech přítomných. Při požívání specialit čínské kuchyně se opět probíralo vše možné a nemožné, včetně správného pití nápojů se zdviženým prstem či genetických úprav mých rukou. Hlavním hrdinou odpoledne byl ovšem iPhone a „práskání bublinek“.

Po vynikajícím obědě jsme se rozloučili s katkoum a T´Rellem, kteří odjízďeli do Bratislavy, a z „přespolních“ jsme zůstali už jen já a Samuel. Zbývající, tedy Wesley, Nečlen Bad, Alaska s bratrem Pandou a Uran nás vzali na krátkou procházku centrem Ostravy, tak akorát do odjezdu našich vlaků.

A pak už hurá do vlaků vstříc domovu. Odváželi jsme si skvělé zážitky z perfektně připravené akce, plné skvělé nálady (a skvělého pohoštění u Alaskových) a zážitků. Mise byla nanejvýš úspěšná.

Oriana, Mirex

Teorie strun - Koheze

Jak už název napovídá, román vychází z prostředí seriálu Star Trek Voyager. Po přepisu pilotního dílu Ochránce a po dalších mimo televizní seriál stojících románech Únik a Ragnarok (tento Ioni vyvolal mezi českými čtenáři celkem bouřlivou diskuzi) se nám do rukou dostává první díl trilogie popisující poutavá dobrodružství hvězdné lodi Voyager, a to ve velmi nezvyklém prostředí.

Kniha, jejíž překladatelkou je Mirka Dřínková, kterou mnozí z Vás jistě znají pod nickem Kareema, měla v polovině června svůj křest v Brně a od tohoto data se vesele prodává minimálně ve všech sci-fi speciálkách. Další díly ponese názvy Fúze a Evoluce a měly by vycházet postupně v dohledné době.

Děj Koheze je zasazen mezi závěrečnou epizodu sezóny čtyři, "Strach a naděje", a první epizodou sezóny pět "Noc" a využívá časové mezery asi tří měsíců, která zde vznikla. Je dlužno říci, že je dosti zaměřen na B'Elannu Torres (což se odráží i na obálce knihy) a její vztah k Sedmé z devíti.

Základní myšlenka příběhu je v podstatě velmi schematická – posádka Voyageru se setkává s rasou Monorhů, jež se ocitá v problémech a potřebuje pomoc, kterou se jim kapitán Janewayová rozhodne poskytnout (základní směrnice je jako obvykle dost pružná a nakonec, jsme přece v Delta kvadrantu). Monorhové žijí ve zvláštní hvězdné soustavě tvořené dvojhvězdou. Zpočátku se zdá nemožné, že zde vůbec mohou žít, protože sekundární hvězda soustavy (již domorodci nazývají Modré oko) zamořuje planetu a celou soustavu smrtící radiací a zákony fyziky, jak je zná Federace, zde zdá se neplatí. Voyager se setkává s lodí uprchlíků z planety, ta se však za zvláštních okolností rozpadá včetně posádky na prach.

Před kapitánem Janewayovou nyní stojí těžký úkol – odhalit tajemství existence a fungování záhadné planetární soustavy a zároveň se pokusit o záchranu jejích obyvatel.

Román začíná vlastně nadvakrát, kdy je uvedena tragická událost popsána napřed z pohledu posádky nešťastné lodi a poté z pozice posádky Voyageru. Nadále celou situaci ztěžuje i to, že Voyager je vlastně v soustavě uvězněn a posádce se tak odpočítává čas, neboť radiace je samozřejmě nebezpečná i pro ně. Situace na planetě také není jednoduchá, soupeří zde mezi sebou různé skupiny nebo snad rody, velký vliv mají v těchto sporech staré tradice a legendy.

Na planetu je proto vyslán výsadek tvořený B'Elannou a Sedmou. Při přistávání však dojde k záhadné explozi a transportér musí nouzově přistát. Výbuch má podivný vliv také na samotný Voyager, ocitá se mimo obvyklý čas a prostor ve zvláštní dimenzionální bublině.

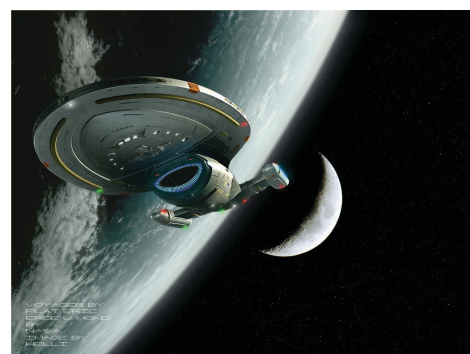
Zatímco se loď snaží vymanit z anomálie, na planetě se rozehrává vztahový koncert mezi B'Elannou a Sedmou z Devíti, který je místy dosti zábavný. Dostanou se do područí jedné z frakcí na planetě, při střetu s nimi jsou obě různým způsobem hendikepovány a musí spolu

opravdu úzce spolupracovat, aby zachránily nejen sebe, ale i ostatní.

Děj románu je dynamický, jednotlivé scény jsou popisovány subjektivně očima jedné z postav, včetně jejich myšlenkových pochodů nebo názorů na probíhající události.

Mimo postav známých ze seriálu jsou velmi plasticky popsáni i vystupující Monorhové a velký prostor je také věnován myšlenkám a vnitřnímu životu hrdinů, což je oproti seriálu, kde se vše musí vyjádřit filmovou řečí, výhodou a postavy jsou tak mnohem životnější.

Během času se dospěje k jakémusi dílčímu vyřešení problémů posádky i výsadku, ale kniha je prologem k trilogii a hlavní dějové zvraty nás určitě ještě čekají. V úplném závěru dochází také k překvapivé události, signalizující jakýsi zásah zvenčí, která určitě další děj povede zcela jiným směrem. Nemohu zde uvádět spoilery, ale věřte, že druhý a hlavně třetí díl nás velmi překvapí. A k té teorii strun snad nakonec také dospějeme.

Závěrem je možno říci, že první díl trilogie je velmi dobře napsán a že je opravdu kvalitním sci-fi románem. Znalost seriálu není na škodu, ale také není nutná, kniha funguje i sama o sobě. Pokud však seriál znáte, je vaše setkání se známými postavami při čtení setkáním se starými známými a ožíví Vám vzpomínky na seriál, který jsme viděli před lety.

Román je v zahraničí řazen k tomu nejlepšímu ze světa Star Treku, co bylo napsáno.

A nyní je tedy na nás, abychom si jej přečetli a uvedené tvrzení posoudili... Osobně mohu knihu všem doporučit.

Axiom

Jak si Animovaná série (po)změnila Star Trek

Vhledem k tomu, že letos slaví animovaný Star Trek výročí (které jsme oslavili na CzechTREKu 3), byl součástí minulého vydání článek stručně shrnující, o co v animované verzi dobrodružství posádky klasické Enterprise vlastně jde. Nyní to vezmeme z trochu jiného úhlu – zaměříme se na TAS z hlediska jejích nedokonalostí.

Animovaná série byl seriál navazující na dobrodružství posádky kapitána Kirka Klasické série. TAS se stávala z dvaadvaceti epizod rozdělených do dvou sezón – první se šestnácti a druhá s šesti zhruba dvacetiminutovými epizodami. Kvůli své nedotaženosti byla ale roku 1988 na Roddenberryho žádost prohlášena za nekanonickou (ovšem v současnosti je opět prohlašována za kanonickou).

Kdo dřív přijde Kirk zasednutý růžovým Tribblem

Nedotaženosti v animacích

Jednou z nejvíce do očí bijících chyb Animované série je fakt, že v řadě scén se objevuje růžová barva na místech, kde bychom ji nejméně čekali (Klingonské uniformy, Tribblové, loď Zrádcův tesák). Může za to fakt, že režisér Hal Sutherland byl, aniž by o tom kdo jiný věděl, barvoslepý a růžová se mu jevila jako odstín šedé.

To ale není jediný vizuální nedostatek TASky – pokud jste epizody seriálu sledovali pozorně, jistě vám neunikl moment, kdy má Uhura a poručík Gabler křídově bílou kůži nebo sada scén, ve kterých má na sobě McCoy žlutou uniformu, Chapelová červenou nebo kdy si samotný kapitán na sebe oblékne červenou. Zůstaneme-li ještě u oblečení, je záhodno zdůraznit, že v jedné scéně má Scotty na uniformě insignie kapitána a v řadě scén, kde McCoy používá trikordér, má chvíli vidět přes rameno jeho popruh a chvíli ne.

Změny v pojetí Star Treku

Co se pak týče změn v prostředí, kterých si můžete v animovaném Star Treku všimnout, je to druhý turbovýtah na můstku, který je umístěn hned vedle obrazovky. Můstek samotný pak, na rozdíl od Klasické série, kde tvořil

šestiúhelník, je nyní kruhový. Často si také můžeme všimnout detailních záběrů na reproduktor ve zdech, takový ale v celé Klasické sérii nebyl vidět.

Koloth... v růžové vestě má v originálním znění až nečekaně vysoký hlas. V české verzi naopak mluví jako každý druhý mimozemšťan

Co se technologií v seriálu „vynalezených“ týče, nejznámější je rozhodně osobní silové pole, které v animovaném Treku (ale už nikde jinde) nahradilo skafandry a poskytlo tak posádce mnohem lepší mobilitu v prostředích bez dýchatelné atmosféry.

Z těchto a mnoha dalších důvodů byla animovaná série prohlášena za neoficiální, nicméně to už nyní není Pravda a dle mého názoru jsou i tyto nedostatky (nebo snad drobné vtípký?) důvodem, proč má animovaný Star Trek takové kouzlo.

Korax

Hezké ale... Odkud to je?!

Rychlovlakem na Czech Trek 3 aneb Trekkies se houfují v Ládví

Tak a je tu zase, po roce skoro na den přesně další CzechTREK, tentokrát už třetí v pořadí.

Všichni jsme se těšili a všichni jsme se dočkali, nu a pro ty, kteří se letos na CzechTREK z jakýchkoli důvodů nemohli dostavit, jsme připravili malou a snad nenudnou, přestože jednopohledovou, reportáž z toho, jak to letos na CzechTREKU probíhalo a neprobíhalo, vypadalo a nevypadalo.

Prolog

Poprvé na conu bez tašky. On s úsměvem říká: Jednou to muselo přijít. Já říkám: Škoda, žes tam nebyl, bylo to boží.

A jak to vlastně všechno začalo? Nu, na začátku bylo slovo, vejce nebo slepice, ale až tak daleko zacházet nebudeme... Na začátku byl nápad, pravděpodobně Little Borgův, uspořádat startrekový con. Tenhle nápad už se zrodil asi taky hodně dávno, jistě ale je, že vyšel a onen con se konal. A pro velký úspěch pak o rok později i

jeho druhý ročník, na který přijala pozvání Marina Sirtis. Mnozí z nás mají jistě doma pečlivě schovanou fotku se štítkem „Objetí s Troi“. No a letos se Trekkies pustili do CzechTREKu znovu, tedy do třetice všeho dobrého. A už teď v začátku Vám musím říct jedno: bylo to velké a skvělé... (a rozhodně je za tím hromada práce)...

Pátek

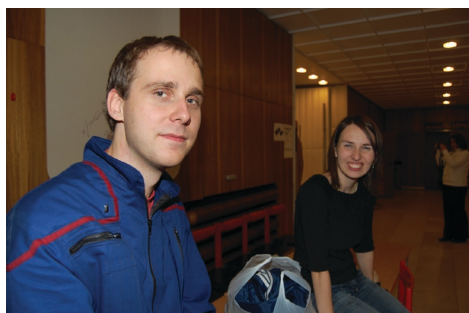
Vlastně ani pořádně nevím, kdy jsem se definitivně rozhodla, že na CzechTREK pojedou, protože ještě na gulášové misi u Alasaků jsem si nebyla vůbec jistá, ale nakonec jsem prostě jela. Tedy jeli jsme. (Já poprvé na con bez tašky, kterému to letos nějak časově nevycházelo.) A bylo nás šest. Jednalo se tedy o skupinovou výpravu, vlastně dalo by se říct misi, protože jsme de facto utvořili výsadek a vyjeli z domovské základny do cizích končin. Ale Misi se v žargonu našeho klubu označuje pravidelné setkávání členů, takže jsme se asi jenom vydali na výlet za dobrodružstvím

a poznáním. Nejdřív jsme jeli vlakem, ale ne jen tak obyčejným, nakonec bylo totiž rozhodnuto uskutečnit přepravu rychlovlakem, tedy Pendolinem, což byla pro mě

Bendí nám zarostl a představuje Coniny

Wesley a Rebeka coby uvolnění účastníci :)

velká premiéra. Jak už jsme zmínili, jelo nás šest, Rebeka, Wesley, Korax, Oriana, Darell a já. Na druhý den ještě dorazil, spolu s Alasakovou maminkou (která ale ještě večer odjela), Milan, ale nepředbíhejme. Korax v předstihu několika dnů zakoupil místenky které šikovně nezapomněl doma, takže jsme skutečně odjeli, my ostatní pak už jen jízdenky.

Odkud přicházejí stíny představení nové TOS knihy

Celou cestu jsme seděli proti směru jízdy, tedy zády k cíli naší cesty, ale myslím, že na zpáteční cestě už se ke spokojenosti všech sedělo pěkně po směru a i stolečky byly.

Do Prahy jsme dorazili něco před půl devátou, takže po nějakých třech hodinách jízdy.

Byli jsme téměř na místě. Zbývalo dopravit se k Hance a Karlovi do Uhříněvsi, tedy dostat se na Titan. Jeli jsme vlakem, lodí, metrem a pak tramvají...i když vlastně ne, po tom vlaku už jen metrem a nakonec autobusem. V metru jsme se, přesně jak

matují si cestu, nu a asi už tam opravdu někdy byli, protože jsme se zakrátko setkali s Hypo, která nám šla tou tmoucí tmou, která už kolem desáté večer ležela všude, kam nedosvítalo světlo pouličních lamp, naproti.

Musím říct, že vystoupit na zastávce Venušina, jít do ulice, kterou pojmenovali Saturnská a pak mluvícím výtahem dojet před dveře bytu, na nichž je napsáno Titan, byl naprosto neopakovatelný zážitek a dokonale stylový začátek víkendu zasvěceného Star Treku.

V Titanu jsme se přivítali ještě s Karlem a dřívějšími už přítomnými příchozími, a to Včelkou a Johansonem. Já jsem pak ještě chvíli se zatajeným dechem procházela Titanem, bytem fanoušků Star Treku, dokonalým domovem :)

Jen co jsme se trochu utábořili, rozbalili Beka s Wesleyem kartičky (na které se těšili už do vlaku, ale bohužel neměli stoleček, na kterém by mohli hrát) a spolu s Včelkou se pustili do Race for the Galaxy. Sledovat je bylo zajímavé, ale přestože mi byla hra vysvětlována, nevím, jestli bych byla s to ji schopně hrát. Možná, možná ne. Možná ne.

Nevím už přesně, kdy se šlo spát, ale určitě to bylo po půlnoci, možná dost po půlnoci. Johanson ulovil zelenou pohovku v obýváku a my ostatní jsme každý ulovili kus nějaké matrace v pokoji pro hosty a

Vyhoďme si z kopytka - roztančené zahájení CzechTREKu

se to podle zásad seriálů nemá dělat, rozdělili, Darell a Oriana totiž měli bydlení jinde, a autobusem do Uhříněvsi jsme pak pokračovali jenom Beka, Wesley, Korax a já. Vystoupili jsme na určené zastávce a následovali ty, kteří už tam prý byli a pa-

spali a spali a spali až do rána... A podle Koraxe prý někdo chrápal, ale jelikož se nikdo k takto hanebnému činu nepřiznal, zůstane tento případ asi další nevyřešenou lidskou záhadou...

Sobota

Druhého dne, tedy v den, kdy pomalu propukalo šílenství spojené se třetím ročníkem CzechTREKu, jsme se do Ládví přepravovali na etapy. Prvnívůz (Salivenův), jehož osádka tvořená Marghem, Johansonem a Koraxem, byla třeba při přípravě prostor a organizaci, vyjel už před osmou. Nu a my ostatní, tedy Wesley, Hanka, Beka, Včelka a já, kteří jsme nemuseli vstávat brzy, jsme se v klidu nasnídali a zhruba kolem deváté utvořili posádku druhého vozu.

Wesley byl jmenován řidičem výpravy a musel tak v pořádku dovézt nás i auto až ke KD Ládví. Samozřejmě se mu to podařilo na výbornou, jistě částečně díky Hance coby navigačnímu důstojníkovi, hlavně ale určitě kvůli té zbrusu nové Enterprise uniformě, ve které se toho rána na CzechTREK vypravil.

Diskuse s dabérkou Zuzana Slavíková "v akci"

Začínalo se v deset hodin v multikině Ládví promítáním filmu Star Trek II: Khanův hněv. Ještě před projekcí nás Little Borg přivítal v kině a seznámil nás s docela neuvěřitelnou historií toho, jak to vlastně s promítáním Khanova hněvu nebylo vůbec jednoduché a jak toto promítání skoro nemuselo proběhnout. Stejně jako tomu bylo loni s Prvním kontaktem, pokusili se sehnat na CzechTREK filmový kotouč se Star Trekem II. Ukázalo se ale, že není na světě nadlidštějšího úkonu. Jakkoli se Little snažil, vždycky byl absurdně odkazován na lidi, s nimiž už se jednou bavil, prostě začarovaný kruh, ze kterého nakonec vzešlo to, že v Evropě je kopie k nesehnání a pokud bychom ji opravdu chtěli, dala by se samozřejmě vyrobit, ale to je potom zase tak nějak k nezaplacení. Svět je někdy zvláštní a zbytečně složitý.

Proto se Star Trek II nakonec nepromítal z filmového kinopásu, ale vlastně z digitální HD verze.

A bylo to i tak velmi dobré a nikdo nepoznal rozdíl. Tedy nikdo by nepoznal rozdíl, kdyby se asi v polovině filmu, zrovna při útoku Reliantu na Enterprise, nedokončila antivirová kontrola. Tak jsme se zasmáli i mimo rámec filmu a pohotiví fotografové vtipně zachytili toto malé kino faux pas na své paměťové karty.

Taky jsme měli lentilky, tedy Korax měl lentilky a jelikož lentilky jsou barevné a obsahují čokoládu, užili jsme si sledování Khanova hněvu tím víc.

Po skončení filmu jsme se hromadně vydali na oběd do blízké čínské restaurace a odtud pak do KD Ládví, kde probíhala registrace (každý jeden dostal visačku, vydání Conin,

jsme Holodoktora podruhé, částečně na radu Omiho, vytleskali.

Po koncertu následovalo něco, co na žádném conu ještě oficiálně (neoficiálně jistě ano, protože v uniformě nebo kostýmu své oblíbené postavy už dneska chodí kdekdo) nebylo, a to módní přehlídka s názvem Fashion Trek. V průběhu hodiny se nám představilo obrovské množství modelek a modelů, kteří předváděli své uniformy, Johanson se svými šesti kousky (z nichž jedna byla na přešívání, tedy pěti) se objevil hned několikrát, z různých startrekových sérií, a filmů. Došla řada i na typické oděvy zrcadlového vesmíru a dokonce jsme na přehlídce přivítali i

Všichni do uniform! součástí byla i módní přehlídka

nezvedal telefony a svou účast nepotvrdil a nakonec se také nedostavil. A Zuzana Slavíková měla mimořádnou zkoušku, takže mohla CzechTREK dorazit až o dvě hodiny později než bylo původně naplánováno. Proto došlo k drobným změnám v programu a místo dabérů se konal křest nové startrekové knihy s posádkou TOS s názvem Odkud přicházejí stíny. Velmi mě pobavilo, když jsem už při registraci zahlédla na obálce knihy nenáhodnou startrekovskou cenu 347 Kč, o to víc mě pak dostala mimořádná conová startreková sleva 47 Kč.

Mám ráda tenhle sedmačtyřicítkový humor, co Vy? :)

Od pěti do šesti pak byla pauza, kterou jsme mohli využít k zakoupení nejruznějších suvenýrů ve foyer (i když je pravda, že tou dobou už jich tam moc nezbyvalo), zahánáním hladu a žízně kdekoli nás napadlo, prohlídkou fotografií z minulých ročníků různých českých conů, hrou Twisteru (paralelně s hlavním programem probíhal v předsálí TwisterCup a v malém sále promítání TAS) nebo třeba jen korzováním a vyzářováním...třeba i inteligence.

Daběři, respektive daběrka, tedy začali s dvouhodinovým odkladem až v 18:00.

Pódium patřilo jen Zuzaně Slavíkové (Borgské královně), Bece, Koraxovi, a jak se celkem rychle ukázalo, jejich schopnostem improvizace. Už v zákulisí se prý paní Slavíková omlouvala, že si ale vůbec nepamatuje, koho že to v tom Star Trek vlastně dabovala. Všechny startrekově orientované otázky tak byly celkem rychle, zato ale velmi vtipně (jednalo se spíš o situační humor, když paní Slavíková několikrát opakovaně odpovídala na Koraxovy otázky pouhým: „Ale já si to NEPAMATUJU.“) smeteny ze stolu. Moderátoři se ale velmi hezky přeorientovali na čistě herecké a divadelní otázky a beseda

Comeback? Holodoktor se po dlouhé době opět ukázal - a to i se svými starými hitovkami

drink na osvěžení myslí a formulář na focení s herečkou) a kde se ve velkém sále slavnostně zahajoval Czech Trek 3 a následně probíhalo představování programu.

Někdy v té době se na Czech Treku objevil taky Milan a paní Alasaková, takže nás subspacových bylo zase o něco víc...

A někdy v té době se z Včelky vylíhnu An-dorian...a byla modrá!

A ve 14:00 to všechno začalo doopravdy!

Nejdříve přišel na řadu koncert – Holodoktor a jeho „holosongy“. Bylo to jeho první veřejné vystoupení po mnoha letech, možná dokonce od Euroconu v roce 2002. Ale my publikum jsme ho samozřejmě milovali, přestože si ne vždy byl úplně jistý. Připomněli jsme si všechny jeho/naše staré dobré známé písně z předešlých koncertů a „vydaného“ alba Star Trek Kabaret, včetně tolika milované Ostudy trekkerů, Ho Ho Chakotay, Hladové Enterprise nebo oblíbeného Sheridana, který byl pro velký úspěch opakován po tom, co

majitelku uniformy z Galaxy Questu (Zininu). Celý FashionTrek byl pak zakončen přehlídkou modelů pro běžné nošení – fanouškovskými a klubovými tričky.

Od šestnácti hodin měla probíhat beseda s dabéry Star Treku, jejíž moderování bylo svěřeno klubu Subspace, konkrétně Bece a Koraxovi. Bohužel se ale vyskytl malý, drobný, nepatrný problém. Respektive tři. Tři byl také původní počet dabérů, kteří přislíbili na CzechTREKu účast. Bohužel, Jana Musilová se z pracovních důvodů omluvila. Jan Poledník z neznámých důvodů

CENZURA tato fotka je zde jen proto, aby bylo Mirexově egoismu učiněno zadost, pozn. šéfred. :D

probíhala bez problémů. Za nás publikum musím říct, že jsme se opravdu bavili, i když Bece a Koraxovi tam nahoře asi nebylo zrovna nejlíp. Přes všechny překážky a nepředvídatelnosti se jim ale podařilo vést diskuzi velmi dobře a přestože to asi nebylo takové, jak si představovali, a o Star Treku se vlastně taky moc nemluvalo, jednalo se o zajímavé setkání se zajímavou českou herečkou, která „nás v žádném případě neodsuzuje a je ráda, že máme koníčka“.

Zatímco probíhala beseda, blížila se ke KD Ládví asi největší hvězda letošního Czech Treku, Denise Crosby nebo chcete-li Tasha Yarová, po loňské Marině Sirtis další z herců Nové generace. Prostor pro ni byl od devatenácti hodin a spolu s herečkou byl na pódiu i překladatel s angličtiny do češtiny (a naopak). Celá beseda probíhala naprosto úžasně. Denise byla přátelská a uvolněná, očividně se dobře bavila, žertovala s překladatelem Cedrikem a velmi vtípně a přímo reagovala na netradiční zajímavé otázky z publika. Dokonce se při poslechu češtiny naučila několik českých slov, jejichž vyslovování si několikrát během besedy se smíchem užívala.

Po skončení besedy si vzala Denise chvilku pauzu a pak začal dlouhý blok podepisování fotografií. Také já se svým číslem 81 jsem se dočkala setkání s herečkou

Giveaway sporták už má majitele

a nechala taťkovi jako dárek k svátku podepsat jednu Tashu, musím říct, že bylo trochu veselé, když jsem předtím při vyzvedávání fotky chtěla na obálku napsat jméno Vašek...

Podepisovací mánie trvala více než hodinu a ihned po ní následovalo focení s herečkou, které trvalo jen o něco kratší

dobu než předešla autogramiáda.

Skončilo se kolem jedenácté, čímž vznikl nečekaný asi dvouhodinový skluz, jehož následkem bylo z programu vypuštěno divadelní představení Oktan Teamu Plochá vlna, a následoval tak už jen TrekDance s podnázvem Když trekkies tančí. Publiku se představilo pět tanečních párů, které tančily jak klasické, tak latinskoamerické, a v jednom případě také zcela neklasické, tance. Soutěž měla odbornou porotu, v níž mimo Omiho, Molík, Bendyho a Lyty zasedla také Denise Crosby (která si

o dva pro mě diametrálně odlišné zážitky, ze kterých mám však tentýž výstup, a to setkání s americkou herečkou, ze kterého nám zůstává fotka. Ale o tu zas až tak nejde. Zatímco Marina byla loni na pódiu jako entertainer, člověk, který přišel, aby bavil lidi, a říkal věci, které lidi chtěli slyšet přesně tak, jak je chtěli slyšet (a já chápu proč a chápu, že je jednodušší být na pódiu někým jiným a nepustit si fanoušky moc k tělu), Denise byla prostě Denise, uvolněná a přátelská a tak nějak mi přišlo, že mnohem víc přirozená...prostě, jak už

Denise Crosby všechny překvapila pohodovým přístupem... a nečekaně výrazným smíchem

taneční klání velmi užívala, fascinovaly ji pohyby boků párů tanečníků, a to dokonce tak moc, že jim několikrát pochválila jejich pozadí a s pomocí svého překladatele se naučila říkat české „ zadek“). Porota hodnotila vždy jednotlivé tance ihned po jejich odtančení, závěrečné slovo měli ale diváci v sále, kteří pomocí papírků v barvách svých favoritů hlasovali pro první tři místa. A bylo to úžasné a všichni byli dokonalí, a to opravdu, protože tančit tak, aby to aspoň trochu vypadalo, není nic jednoduchého. Nakonec ale vyhráli... zelení!

A absolutní perličkou na absolutní konec TrekDance a vlastně celého conu byla Denise Crosby, Omi a jejich nezapomenutelná společná chacha...

Bylo skoro neuvěřitelné ji tam vidět tančit nebo uvědomit si, že se vlastně od sedmi do půl jedné v noci aktivně účastnila conu. Denise Crosby byla prostě skvělá!

Vím, že porovnávání je k ničemu, ale my lidi k němu tak nějak životně tíhneme, takže se neubráním srovnání setkání s Marinou Sirtis a Denise Crosby. Jednalo se

jsem řekla, jednoduše skvělá. A myslím, že se jí na CzechTREKu líbilo, i když jí teda nechutnala ta kofola...

Skončením TrekDance se skončil taky třetí (trojka je magické pohádkové číslo) Czech-TREK.

A najednou bylo po všem. Uklízelo se. Con končil. Včelka mezitím ztratila tykadla a proměnila se v Boliana, zvláštní metamorfózy...

Po jedné hodině jsme odjeli z Ládví, tentokrát v Salivenově autě, Johanson, Hanka, Korax a já, ještě s malou „snídaňovou“ zastávkou u okýnka McDonald's. Do Uhřetěvsi jsme dorazili po půl druhé, najedli a dojedli se po dlouhém dni a postupně se pochystávali spát. Na Titan přibyl nový návštěvník, Milan, takže tentokrát nás v pokoji pro hosty na ulovených matracích spalo celých šest. A všichni jsme to ve zdraví přežili.

Neděle

Ráno jsme nemuseli nijak časově řešit, takže jsme vstávali až kolem desáté, což

nebylo vůbec špatné, taky si pamatuju, že nám Včelka donesla do postele čokoládový koláč, což bylo už úplně dokonalé. Toho rána taky Korax prohlašoval, že ho nesmí nikdo fotit, protože je, přestože už nespí a pouze leží, bezbranný; dalším mezníkem nedělního dopoledne bylo oficiální potvrzení existence Koraxova zadku Bekou, která ho toho rána náhodou spatřila..

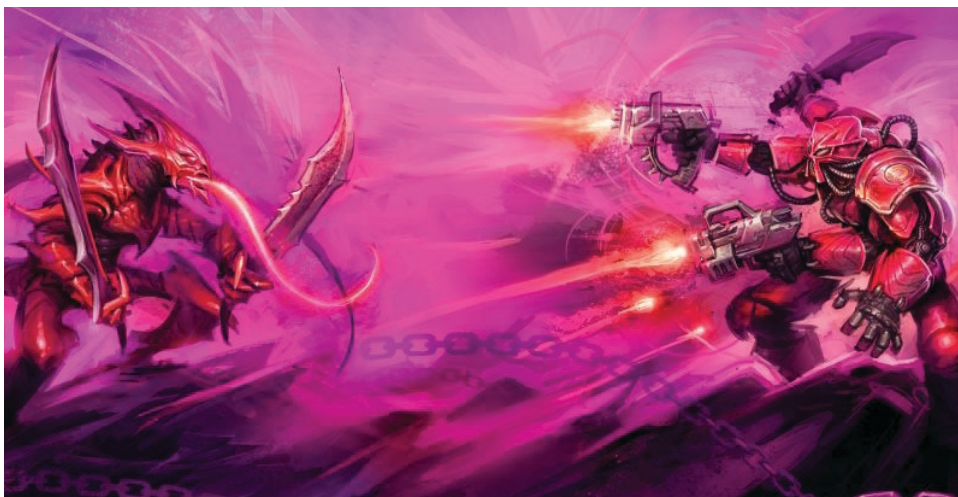
Nu, když jsme se postupně vyhrabali z postelí, najedli se Hančiných skvělých toustů a aspoň trochu po sobě uklidili pokoj, který nám byl zapůjčen k užívání, zhlédli jsme ještě nějaké fotky z předešlého dne a pomalu se chystali k opuštění Titanu.

Rozloučili jsme se a Margh nás, Beku, Wesleyho, Koraxe, Milana a mně, postupně odvezl na autobusovou zastávku, odkud jsme pak pokračovali do Hájí a dál metrem na nádraží Holešovice. Tam ještě, v podniku zvaném McDonald's (opět), došlo k poslednímu posilnění se před dlouhou cestou rychlovlakem, jenž odjížděl ve 13:20. Před nádražím jsem i já porušila základní seriálovou poučku nerozdělování se, rozloučila se se zbytkem Subspace a vydala se sama tam, kam se dosud...ale ne, už se tam určitě všude vydali...

Epilog

V pátek šestadvacátého září (takže je absolutně jasné, jak ve skluzu tenhle report píšu) jsem se vydala do Frenštátu koupit rámeček na fotku Denise Crosby, protože, kdybych předala dárek bez rámečku, řeklo by se, že se jednou koupí, ale kdoví kdy a jestli by k tomu „jednou“ vůbec došlo. Ve fotolabu mi nabízeli skleněný nebo plastový clip rámeček, zeptala jsem se jenom, jestli se nějak moc cenově liší a když mi bylo řečeno, že o korunu, rozhodla jsem se pro lehčí a nesmrtečnější plast. Dost mě nakonec překvapila cena. Čekala jsem cokoli, ale upřímně, tohle opravdu ne. No řekněte, Vás by nedostalo, kdybyste za rámeček na fotku Denise Crosby platili 47 korun?

Thestral

Comixsalón - Istrocon 2008

Tento rok sa mi konečne podarilo vyhradiť si čas navštíviť najväčší slovenský comix salón, ku ktorému pred tromi pribudol aj obnovený Istrocon. Miesto konania sa oproti minulým rokom zmenilo, tentoraz sa fanúšikovia všemožných druhov a žánrov fantastiky stretli v dome odborov Istropolis. Čo sa nezmenilo bol čas konania, na druhý septembrový víkend spomínajú ešte pamätníci pôvodných Istroconov.

Ihneď po vstupe do budovy mal človek pocit, že sa ocitol na prestupnej vesmírnej stanici kdesi na hraniciach sektorov. Zo všetkých strán sa ozývala hudba, pítanie, blikanie. Zo stánkov s knihami, suvenírmi aj oblečením nie celkom z tohto sveta mizol tovar, akoby ho vtáhovali čierne diery. Herné konzoly, PC aj stoly s doskovými hrami boli v kuse obsadené. Ani galéria diel a čajovňa, akokoľvek sa ju pokúsili organizátori „schovať“, neušli pozornosti. Celkový dojem ešte umocňovali návštevníci. Na prvý pohľad bolo jasné, že anime a manga sú na Slovensku v kurze. Rôzne druhy mačičiek a zajačikov v minisukničkách a sieťových pančuchách boli všade. Medzi nimi sa v menšom počte prechádzali elfovia, trpaslíci, hrdí rytieri či

dôstojníci hviezdnej flotily. Podrobný obrazový materiál k tomuto obstaral Milan „Nečlen“ :-). Väčšina návštevníkov sa zdržiavala v týchto priestoroch, v oddelených miestnostiach sa iba premietalo a prednášalo.

K hosťom conu tradične patrili slovenskí a českí spisovatelia fantastiky, napríklad Ďuro Červenák, Dušan Fabian, Alexandra Pavelková, Jiří W. Procházka, Vlado Ríša, Františka Vrbenská či Ondrej Herec, ktorí tu mali pripravené vlastné prednášky, workshopy a krstý kníh.

Kto si sem prišiel pozrieť a vypočuť novinky aj stálice iných krajín alebo vesmírov, alebo si len chcel oddýchnuť, mal pripravených desať programových línií naplnených prednáškami a filmami a hrami. Programové línie boli rozdelené medzi Comix salón a Istrocon svojím zameraním. Comix salón si zobral na starosť všetko z krajiny vychádzajúceho slnka: japonské a anime filmy, prednášky o anime, hrách a komixoch, Japonsku a jeho kultúre a histórii a súťaže v počítačových hrách.

Istrocon mal zas na starosti všetku európsku a americkú tvorbu, premietali

Před akcí Plni očekávání :)

sa najnovšie sci-fi a fantasy hity prestriedané so súťažami a galaprogramom. Vo Fantázii salone sa združovali hlavne fanúšikovia diel Tolkiena, Pratcheta a Rowlingovej a väčšina hostí conu. O Sci-fi salón sa podelili fanúšikovia Star Treku, Star Gate, Star Wars a Babylonu 5. Svoju slovenskú premiéru a jedenáste premietanie tu v piatok o polnoci absolvoval aj Metrénsky incident. Hraví jedinci si mohli zahrať LARP, stolové a kartové hry.

Pri výbere programu bola ako vždy dilema, kam ísť skôr či radšej. Určite sa nedali vynechať prednášky Františky Vrbenskej o rôznych podobách smrti v dejinách, literatúre a filme ani Pojednanie o histórii fandumu Ondreja Herca.

Ako Trekisti sme prišli samozrejme podporiť „tých svojich“, T'Reela, Včielku a POTkana. Včielka si zopakovala svoju prednášku o ľuďoch Andorie z FF a

The sun is shining... Další skupinovka

pozisťovala si takú hromadu informácií, že sa nezmestila do svojej hodiny. T'Reel nám pripomenul niektoré Katastrofy v Star Treku. A nie, nehovoril o seriáli Voyager :-). Potkanova prednáška však bola naplánovaná až na nedeľu poobede, čo znamenalo, že som sa jej bohužiaľ nemohla zúčastniť.

Šaňo Babcom nám pripomenul detské časy Kreslenými seriálmi 80. rokov. Fanovia Stargate si pripravili súťaž so Zelenkom. Našťastie nebola príliš ťažká, takže sa mohli úspešne zúčastniť aj ostatní.

V sobotu od jedenástej večer sa stretli všetci scifisti na moderovanú disku-

siu o sci-fi a všetko s tým spojené. Diskutujúci si vymieňali skúsenosti so svojim zoznamením sa s inými svetmi, uvažovalo sa o tom, či máme radšej filmy alebo knihy, predstavili sa medzi sebou rôzne fankluby a ich členovia porozprávali, v čom všetkom na poli fanartu majú prsty. Diskusia sa pretiahla až do skorých ranných hodín.

Fanoušků se letos urodilo docela dost, co říkáte?

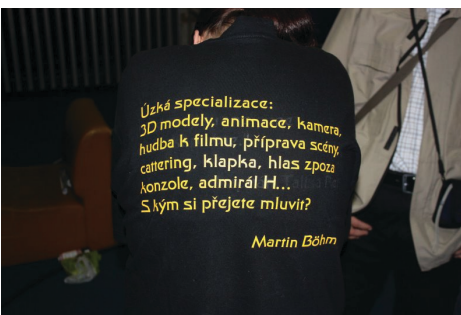

Musím spomenúť sobotňajší spoločný obed účastníkov Subspace, na ktorý nás Katka s T'Reelom vzali do ázijskej reštaurácie Panda. Ale nie až do Ostravy, v Bratislave majú vlastnú. Takže teraz už môžeme zorganizovať výjazdovú misiu :-)

Mne osobne sa Comix Salón/Istrocon páčil aj preto, že to bol skutočne slovenský con a stretla som na ňom veľa známych, ktorých som dlho nevidela, kvôli čomu som sa párkrát stratila tým, s ktorými som tam prišla :-). Do budúcnosti by to ale chcelo vyššiu účasť spoza západných hraníc Slovenska, do Bratislavy to predsa nie je tak ďaleko, čo poviete, bratia Česi?

Oriana

Originální záda Copak, nepoznáte Molíkovou?

Tak a jsem mezi vámi

Narodil jsem se 14.9.2008 a měřil jsem 49 cm s vahou 3,3 kg. Jsem asi kluk, protože mi táta s mámou začali říkat Mareček. Určitě se s vámi časem potkám na nějakém conu, ale zatím si musíte počkat, tak malé děti jako já na cony ještě nejezdí.

A kdo že to vlastně jsem? Crusher mladší :)

Subspace pro děti

Náš klub sa v posledných mesiacoch podstatne rozrástol. Okrem toho, že nových členov prijímame, tak si ich aj sami tvoríme. A keďže chceme v našich deťoch vypestovať lásku k sci-fi a fantasy, ich k tomuto žánru viesť. Preto som pripravila zopár riekaniiek, ukazovačiek, správne upravených básničiek tak dialejš..

Špičaté uši,
Vulkáncům sluší!
Romulanům slušely by více,
Kdyby jim rozum někdo natlouk do palice.

Po mostíku chodí Katka,
v smútku celá je jej hlávka.
Chodí Katka pomaly,
Ako sa sem dostali?
Chodí, chodí tam a sem
Ako nás zpať dostanem?

Prší, prší len sa leje,
Fereng sa nám z okna smeje.
nesmej že sa fereng malý,
z okna si si predal rámy.
Fúkne vetrík tošičku,
sklo rozbije ti hlavičku.

Šijem, šijem pomaličky,
košielku i nohavičky.
A ty Picard ticho sed',
Uniforma bude hned'!

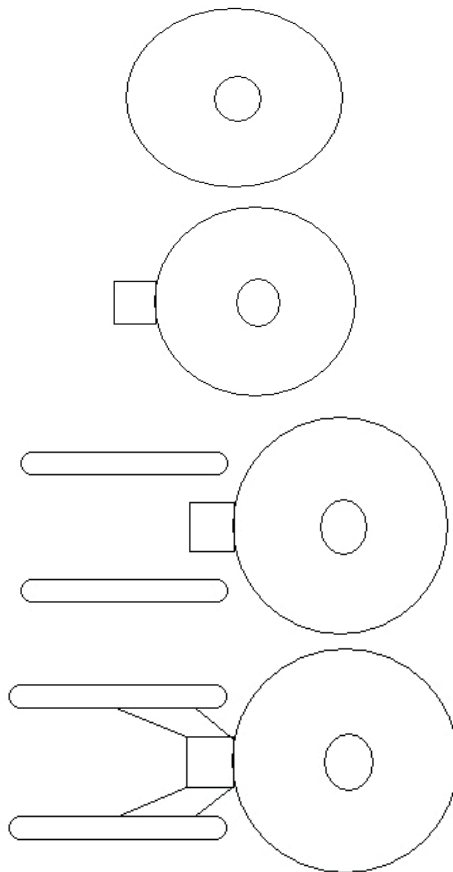
Teraz pekne poporiadku,
Skontroluješ si posádku.
Sem si staň na samý kraj
Na mostík si pozor daj

Pred misiou dva razy
Skontroluj si rozkazy.
Nech členovia posádky,
Počúvnu ťa do bodky.

Tak Picardik bezvlasý
Q zas s tebou pohrá si.
Dilema ťa očakáva,
Borg i Lore, mliečna dráha.

Učíme sa kresliť s deťmi

1. Krúžok veľký, krúžok malý – mostík má byť akurátny.
2. K tomu štvorček prilepím, z výsledku sa poteším.
3. Ešte treba dve paličky, to sú naše gondoličky.
4. Ku zbytku ich pripojíme a s Enterprise poletíme!

Rebeka, Arweth

Nadílka ze Subprostoru

Fanklub Subspace tímto zve všetky fanoušky Star Treku na trinástého prosince do Ostravy, kde pro vás bude pripraven netradiční program - jeho přesné znění se ale dozvíte až na samotné akci - konkrétní plán zná zatím pouze pět pro akci klíčových členů Subspace. Předem vás ale můžeme ujistit, že zaujme originalitou jednak samotného nápadu a jednak pojetím :)

Přijedete-li již v pátek, půjdeme někam posedět, pokecat, zahrát hry a podobně. V sobotu se semele hlavní program, jehož zaměření ale zůstane utajeno až do akce samotné. Dopoledne se chceme poprat s paní Zimou ve vyhříváném bazénu v lázních Klimkovic, namasírovat se či si zacvičit. Po příjemné koupeli určitě vyhládně, takže se půjdeme nadlábnout. Odpoledne, návrat do Ostravy na Nadílku. Co to bude neprozradíme, ale něco napovíme - čeká vás drobet srandy, špetka vtípu, něco divadla a samozřejmě Vánoční dárek. Prozradíme, že první písmeno Vánočního dárku je "S". V neděli, až vylezem z postelí, uvidíme co nám zima povolí - aneb buďto nějaký výlet do okolí Ostravy nebo aktivity ve vnitřních prostorách.

V průběhu příprav budou na adrese www.subspace.cz/nadilka zveřejněny informace týkající se dopravy do Ostravy, ubytování a podpůrného programu, který přijde na řadu po hlavní části Nadílky. Sledujte tedy aktualizace našeho webu nebo využijte našeho RSS kanálu.

Rozhodnete-li se se programem Nadílky zúčastnit, pošlete prosím na adresu cbs@subspace.cz email se svou přezdívkou a případně i dalšími informacemi, které bychom podle vás měli vědět (zvláštní způsob příjezdu, účast pouze na části programu, atp.).

Realizační tým Nadílky

Trekken

28. - 30. listopadu

Star Trek na Koprconu

Stejně jako v předchozích letech, i letos na podzim se ve městečku Koprivnice uskuteční další ročník oblíbeného setkání příznivců Star Treku, StarGate, Star Wars a dalších neméně známých fenoménů s přílehlavým názvem Koprcon. Ten nad jinými cony vyniká velmi přátelskou atmosférou, která v kombinaci se špičkovou organizací již několik let zajišťuje výborné prožití všech tří dní conu.

Fanklub Subspace si vás tímto dovoluje pozvat na **Trekken 2**, **Star Trek** programovou linii letošního Koprconu.

informací, které sice v seriálu obsaženy jsou, ale na první pohled si jich **mnohdy nevšimneme** – i s těmi vás v průběhu

V současnosti pracujeme na přípravě programu, který jakmile dokončíme, zveřejníme na webu linie. Máte se na co těšit ;)

www.subspace.cz/trekken

Nač se těšit

Hlavním tématem programu bude **seriál Enterprise** – jde o nejnovější Star Trek seriál s výborným hereckým obsazením, nabízející zajímavé příběhy a výborně dokreslující nejasné období historie Federace jako celku. Navíc existuje vcelku velké množství

programu seznámíme. Připravujeme řadu přednášek, ať už o Enterprise jako takové nebo o „jejím“ vesmíru nebo rasách.

Těšit se ale můžete i na přednášky a diskuze na jiná témata – dozvíte se, jak je to s dabingem Treku v ČR anebo se můžete podívat na **živé interview** objasňující mnohé z dění okolo Star Treku u nás i ve světě.

Jak se mohu zapojit

Máte-li zájem do programu Trekkenu **příspěť** svou troškou i vy, napište nám na adresu klub@subspace.cz téma, trvání a krátký popis své přednášky, rádi vás do programu zapojíme.

Trekken 2 ve zkratce

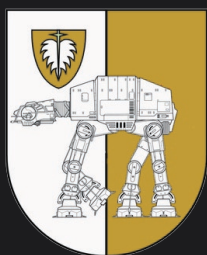
Termín: 28. - 30. listopadu 2008

Místo: ZŠ Milady Horákové,
Koprivnice

Trekken 2: subspace.cz/trekken

Koprcon: cswu.cz/koprcon

Organizátoři Organizace Trekkenu 2 probíhá pod záštitou klubů Subspace a Czech Star Wars Universe

Design borgských lodí

Předtím, než byl natočen První kontakt, byla jedinou známou borgskou lodí Krychle. Kvůli filmu se ale muselo přijít se dvěma dalšími modely – s menší koulí a velikou nově pojatou krychlí.

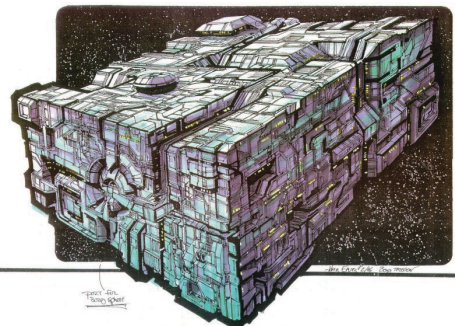
Když se Borgové měli objevit na stříbrném plátně, bylo potřeba jejich vzhled a vzhled jejich lodí promyslet do většího detailu. Do té doby byla jedinou známou lodí Borgů krychle, kterou jsme mohli vidět v epizodě Q Who a The

zaměnit s Hvězdou smrti z Hvězdných válek. Zaměřil se tedy na to, aby nebylo možné si loď s ničím zaměnit, aby měla svou vlastní identitu. „V jednom návrhu mělo jít o jednu velkou kouli s tuctem koulí uvnitř, pak mělo jít o kouli s několika otvory. Zimmermana a Bermána ale zaujal můj návrh koule, která měla nepravidelný povrch – byly na něm výstupky a to se jim líbilo – nechtěli žádnou matematickou přesnost, takže jsem to ještě trochu rozvedl.“

Co se zbraní týče, jak víte, ve scénáři je scéna, kde koule ostřeluje raketové silo Zephrama Cochra – původně se uvažovalo o variantě, kdy by měla jedno centrální kruhové zbraňové centrum, z té ale nakonec kvůli přílišné podobnosti s Hvězdou smrti sešlo. I když ne tak docela – krom několika zbraňových platform je na borgské kouli i kruhové zbraňové centrum, je ale zčásti zakryto další vrstvou trupu, takže podobnost se základnou z filmů Hvězdné války není tak do očí bijící.

Dalším z návrhů vzhledu borgské koule byla varianta, ve které je jedna polovina lodí složena z „normálních součástek,

Tetragonová konfigurace skoro prošla do filmu

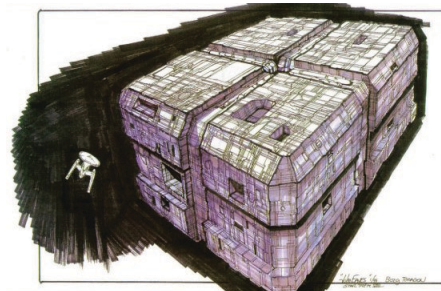
zatímco druhá je držena v jednom kuse pomocí masivního silového pole. Tato polovina by obsahovala pohonný materiál.

Další Eaveův nápad byla krychle s mnohem více panely, jež byly v různých oblastech různě zapuštěny. To se však zdálo příliš pravidelné a matematické. V dalším procesu byly proto snahy vyhnout se jakýmkoliv pravidelným geometrickým útvarům. Základem byl sice

tvár kvádrů, ale se spoustou proláklín a mezer, jimiž mohla malá koule opustit loď. Nakonec bylo ale rozhodnuto vrátit se ke „tradičnímu“ tvaru krychle.

Navrhovaná velikost samotné borgské lodě se také velmi měnila. První navrhovaná Borgská krychle měla být obrovská. Eaves ji tak navrhl s mnoha až příliš komplikovanými detaily, které v

Srovnání velikostí další ze zamítnutých návrhů

závěru příliš nezaujaly. Základem nové verze tak byl velký panel na vrcholu krychle, jež v sobě ukrýval únikový otvor pro kouli. Panel se nakonec na základě Zimmermanových podnětů přemístil na boční stranu borgské lodě. Jak Eaves podotýká, konečná verze lodě se přes všechny různé obměny nakonec hodně přiblížila jeho původním skicám.

Jedinou výjimkou bylo jen to, že únikový otvor malé lodě byl v původních návrzích velmi zřetelný, ve finální podobě byl velmi umně skryt – cílem bylo diváky překvapit a neodhalit jim tuto věc ve filmu předčasně.

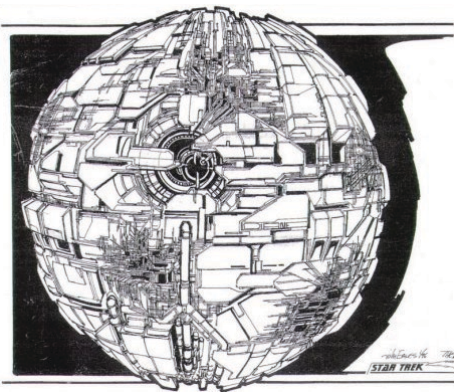
V současné podobě Star Treku, hlavní díky seriálu Voyager, už mají Borgské lodě mnoho různých podob. Za všechny změny však vděčíme právě Prvnímu kontaktu, který jako první inovoval televizní borgské lodě a dal vzniknout nové podobě těchto hroživých nepřátel.

Korax, Mirex

Varianta Koule kde měla být polovina lodě užitá pro uchování paliva a měla být držena pohromadě silovým polem

Koule á la Hvězda smrti jeden z prvních návrhů

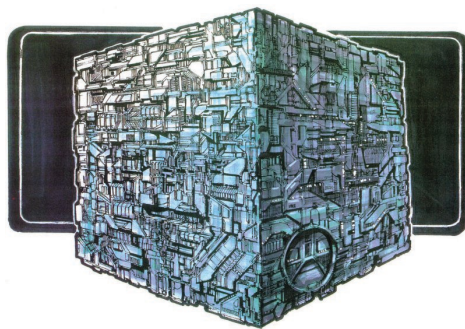

Best of The Both Worlds. Původní modely byly tak určeny jen pro televizi a v této podobě nebylo plánováno, že se dostanou i na plátna kin v nezměněné podobě. V době vytváření Prvního kontaktu nebyla podoba Borgů a jejich lodí zcela jasně definována, není proto tak nečekané, že bylo rozhodnuto, aby Borgové měli i kulovité lodě.

Koule měla být od začátku o něco menší než krychle a měla ji používat Královna k přepravě na Zemi minulosti.

Pak si ale návrhář John Eaves uvědomil, že by si diváci mohli borgskou kouli

Krychle schválený design použitý ve filmu

How I Met Your Mother ve čtvrté sezóně

Po všech těch zázracích, aby si jeden řekl: „A znám tě vůbec..?!“

Ale dřív, než se dostanu k názvu tohoto článku, měli bychom si říct něco obecně o seriálech, jsou přece TAK důležitou součástí našich životů.

Seriály - začínají. A my se nikdy neubráníme tomu, abychom se na ně se zatajeným dechem nedívali, protože my přece rádi vstřebáváme nové životy, nové hrdiny, rádi podporujeme svoji seriálovou závislost. To všechno my přece rádi.

Končí. To nás pak mrzí, a protože se s tím odmítáme smířit, nutí k opakovanému zhlízení našich oblíbených epizod.

Další seriály pokračují. A to je myslím

The World's Greatest Burger název další epizody, která vyjde příští týden

ta vůbec nejradostnější událost v životě nás, jejich fanoušků, přestože se občas může stát, že nové díly už nejsou tak dobré jako ty předešlé, které jsme si tak oblíbili. O tom se ale v dnešním seriálovém koutku mluvit nebude.

Když jsem zhlédla zatím poslední natočený díl Doctora Who, okamžitě jsem potřebovala další (samozřejmě, geniální scénářistický tah nás dostal do situace, kterou sice divák sám může alternativně řešit, ale jak to všechno bude „doo-pravdy“ pokračovat a co to vlastně celé mělo znamenat, to asi nevymyslí), ale další není, a v dohledné době (zítra, pozítří, za měsíc) ani nebude - všichni se budeme muset velmi obrnit a na nové epizody si počkat až do roku 2010, no a v rámci cvičení paměti si můžeme pro jistotu zopakovat všechny ty předešlé.

Velmi podobné pocity jako s posledním dílem zmíněného Doktora jsem měla před prázdninami u seriálu How I Met Your Mother, jehož existenci už většina z vás určitě postřehla a kterého se tohle malé psaní vlastně týká ze všeho nejvíce.

K představení seriálu došlo v jednom z předešlých vydání IT, proto tyto informace jen připomenou: jedná se o (opravdu velmi povedený) americký sitcom stávající se z dvacetiminutových epizod, které jsou vysílány pravidelně jednou týdně. Přestože jsou ale o polovinu kratší než je tomu u jiných seriálů, zabere jejich sledování stejně tolik času jako sledování jiného seriálu s delší stopáží, protože, co si budeme vykládat, nikdy nezůstane u jednoho dílu. Před letními prázdninami jsme se skončením třetí řady se seriálem na chvíli rozloučili, v minulém týdnu jsme se s ním ale naštěstí zase setkali.

Ve zkratce můžeme říct, že základní prostředí HIMYM je velmi podobné jako u kultovních Přátel. Děj se odehrává v New Yorku, hlavními hrdiny je zde skupina mladých lidí – Ted, Barney,

Barney mívá vcelku vtipné hlášky

Lily, Marshall, Robin (dokonale propracované a promyšlené postavy, jejichž svět vás jednoduše pohltí, čímž se velmi rychle stanete závislími na dalším skvělém seriálu) – důležitou roli v jejich životech hraje jejich oblíbený podnik, bar McLarren's, a Tedův byt.

Seriál je tvořen rámcem zasazeným do roku 2030, který se objevuje na začátku každé epizody, v němž Ted Mosby, v té době již dávno ženatý, vypráví svým dvěma dospívajícím dětem tak trochu nesystematický příběh o tom, jak potkal jejich maminku...

Po této úvodní sekvenci se vždy přesuneme do současnosti, což je momentálně rok 2008 – epizody jsou tedy absolutně aktuální. Například na jaře jsme spolu s hrdiny seriálu v reálném čase slavili St. Patrick's Day. V hlavní dějové linii sledujeme celý dlouhý, spletitý příběh toho, kterak architekt Ted Mosby potkal svou nastávající, a také velkou šílenou historii toho, co předcházelo a vedlo k tomuto osudovému setkání, protože prý: všechno souvisí se vším...

K tomu velkému nalezení a setkání ale (možná) stále ještě nedošlo, jediní, kdo si snad jsou jistí tím, jak to dopadne, jsou scénáristé, a to kdoví jestli - tihle scénáristé jsou totiž opravdu mistři mystifikace.

Dostáváme se tam, kam všechno tohle moje psaní špelo, k pondělí 22. září, kdy byla odvyšlána dlouho očekávaná první epizoda čtvrté řady, po posledním předprázdninovém dílu s názvem Miracles jsme se konečně dočkali pokračování rozehrané hry s názvem Do I Know You...? (Znám Tě vůbec...?).

Pokud bychom vzali tyto dva názvy, s tím, že mezi vysíláním epizod uběhly více než dva měsíce, oprostili bychom se od svázanosti názvu s dějem seriálu a vztáhli bychom tituly pouze na sebe a seriál, mohli bychom si položit otázku, která je vlastně názvem celého tohoto článku: Po všech těch zázracích, aby si jeden řekl: „A znám tě vůbec..?!“ (tedy seriál po dlouhých dvou měsících

a všem, co se nám v nich přihodilo). A pak by si mohl také bez zaváhání odpovědět: Samozřejmě, že znám, jsi přece *můj* seriál! A vrátíš se stejně dobrý, ne-li lepší!

A teď vážně - myslím, že HIMYM je jeden z těch opravdu kvalitních sitcomů, které se v současné době objevily. Přestože už jsme se prosledovali až do čtvrté řady, epizody jsou stále živé a děj tak trochu šílený, chování postav nepředvídatelné,

Herní automaty dobré místo na to zeptat se někoho "Vezmeš si mě?"

dialogy velmi vtipné a ačkoli stále ještě nevíme, jak to dopadne s Tedovou budoucí ženou, není tohle „čekání“ vůbec nudné, spíš mi připadá, že se bavím čím

dál tím víc...a opravdu by mě zajímalo, jak tohle všechno jednou dopadne - vás ne?

Kromě toho, že nová epizoda byla úžasná a možná ještě předčila má neskromná dvouměsíční očekávání, už jsem ji viděla několikrát a pořád mi připadá dokonalá, vám neřeknu nic, však se podíváte sami. Na začátku tohoto týdne se pak můžete těšit na další díl, který bude určitě LEGEN...wait for it (wait for it)...

Z dalších informací by možná stálo za zmínku, že od poloviny října se bude seriál How I Met Your Mother (zatím se ještě neví, pod jakým názvem) vysílat na slovenské televizi JOJ, a to ve slovenském dabingu a vždy dvě epizody za sebou. Jinou dobrou zprávou pro fanoušky seriálu je určitě také to, že se chystá vydání „Partáckého kodexu“.

To asi proto, abychom občas taky něco četli.

...DARY!

Thestral

Tiráž

Volně šiřitelný sci-fi magazín fanklubu Subspace, číslo 21, vydáno 28. září 2008 v Ostravě

Information Times

Šéfredaktor: Korax

Zástupce šéfredaktora: Wesley

Redakce: Oriana, Axiom, Korax, Wesley, Thestral, Crusher, Rebeka, Arweth, Mirex

E-mail: klub@subspace.cz

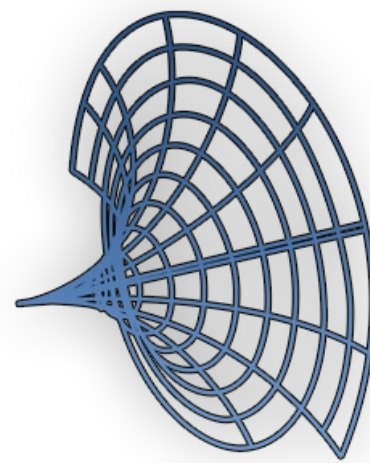
GSM: 732 411 919 (Korax)

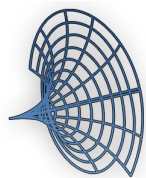
Sazba: Korax

Foto: FSD, Wes, Jacob, Pozemšťan, Korax, StarTrek.com, TheSciFiWorld.net

Star Trek and Related Marks are Trademarks of CBS Productions Inc. CBS, the CBS Eye logo and related marks are trademarks of CBS Broadcasting Inc. All Rights Reserved. (R) & (C) 2006 Paramount Pictures. All Rights Reserved.

Information Times 22 vyjde 28. 11.

SUBSPACE

sci-fi fanklub
Subspace

